

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

DSP-140-9(2)/02

do druku nr 627

Warszawa, 23 sierpnia 2002 r.

627-X

Pan

Marck Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję **stanowisko Rządu** wobec poselskiego projektu ustawy

**- o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania
praktyki lekarsko-weterynaryjnej (druk nr 627).**

Jednocześnie informuję, iż Rada Ministrów upoważniła Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

STANOWISKO RADY MINISTRÓW

wobec poselskiego projektu ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej
(druk sejmowy nr 627)

Projektowana ustawa ma zastąpić regulację z dnia 1 lipca 1949 r., której przepisy są w znacznej mierze zdezaktualizowane i niedostosowane do dzisiejszego rynku usług weterynaryjnych oraz obowiązujących norm prawnych.

Projekt słusznie zakłada, że usługi lekarza weterynarii w zakresie zachowania lub ratowania zdrowia zwierząt mogą być świadczone wyłącznie w ramach działalności zakładu leczniczego, gdyż nakłada to obowiązek tworzenia należytej bazy technicznej, określanej jako „warunki weterynaryjne”, zabezpieczającej efektywność usługi. Zasadne jest przyznanie lekarzom weterynarii prawa do tworzenia i prowadzenia zakładów leczniczych na zasadzie samozatrudnienia, jako podstawowej formy działalności.

Projekt wyklucza możliwość tworzenia zakładów leczniczych dla zwierząt przez osoby zajmujące się produkcją zwierzęcą, co zapobiega konfliktowi interesów w okolicznościach związanych z obrotem zwierzętami i certyfikacją stanu zdrowia tych zwierząt w miejscu ich pochodzenia. Analogiczne ograniczenia dotyczą osób zajmujących się hurtowym obrotem weterynaryjnymi produktami leczniczymi.

Projekt ustawy nakłada obowiązek merytorycznego nadzoru nad zawodową działalnością lekarzy weterynarii w zakładach leczniczych na samorząd lekarsko-weterynaryjny, co jest zgodne z zasadą samokontroli w zawodach regulowanych wymagających zaufania publicznego. Projekt nie ogranicza funkcji kontrolnych Inspekcji Weterynaryjnej, zapisanych w odrębnych przepisach.

Obowiązek ewidencjonowania działalności zakładów leczniczych dla zwierząt i jawność tej ewidencji są zasadne ze względu na istotny udział prywatnego sektora weterynaryjnego w ochronie zdrowia publicznego i zabezpieczeniu przeciwpizootycznym i przeciwepidemicznym środowiska zwierząt i ludzi.

Zasady świadczenia usług lekarsko-weterynaryjnych są skutecznie regulowane od 1994 r. przez Kodeks Etyki i Deontologii Weterynaryjnej uchwalony przez samorząd zawodowy lekarzy weterynarii. Projekt ustawy przewiduje zapisy odnoszące się tylko do tych zasad, które wymagają szczególnego podkreślenia lub zostały w Kodeksie zmarginalizowane lub pominięte.

Potrzeba aktualnej normy prawnej regulującej tworzenie i działanie zakładów leczniczych dla zwierząt jest niewątpliwa, jednak niektóre artykuły

projektowanej ustawy wymagają precyzyjnego opracowania, zwłaszcza w przypadkach budzących szczególną wątpliwość, jak na przykład:

1. w art.3 ust.2, art.5 ust.2 oraz art.13 ust.3 i 4 projektu zostały zawarte ograniczenia w tworzeniu zakładów leczniczych dla zwierząt, dopuszczalne tylko ze względu na ważny interes publiczny, bez przekonywującego uzasadnienia takich przepisów;
2. w projekcie użyto pojęć: „dobrostan” zwierząt (art.1 ust.1), „produkcyjność” zwierząt (art.2 ust.1), „ochrona zdrowia publicznego” (art.1 ust.1), istotnych dla treści ustawy, lecz wymagających wyjaśnień co do zasadności ich zastosowania;
3. zasady postępowania ze zwłokami zwierząt, określone w art.27 projektu, powinny być ujednoczone z przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (tekst jednolity Dz.U. z 1999 r. Nr 66 poz. 752 z późn. zm.).

Szczególną uwagę należy zwrócić na rozgraniczenie między nadzorem nad zakładami leczniczymi dla zwierząt sprawowanym przez samorząd lekarsko- weterynaryjny na mocy art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, a kontrolą sprawowaną przez Inspekcję Weterynaryjną na mocy ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r.

Projektowana regulacja nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego, gdyż funkcjonowanie zakładów leczniczych dla zwierząt jest w całości finansowane przez podmioty prowadzące działalność w zakresie usług lekarsko- weterynaryjnych.

Projekt ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt i zasadach wykonywania praktyki lekarsko- weterynaryjnej wypełnia istniejącą lukę w prawodawstwie weterynaryjnym regulującym prywatno- usługową działalność lekarzy weterynarii.